

a

Koloniernes Forhold til Moderlandet saavel som af deres indre Anliggender

Sp. 183 „under den Betingelse, som nærværende Lovudkast forudsætter som tilstedeværende, at de vestindiske Ders Forhold ere af den Beskaffenhed, at der kan gives dem en selvstændig finantziel Stilling, idet de ville være istand til ved deres egne Indtægter at bære alle Udgifterne ved deres indre Anliggender, saaledes at der ikke bliver Spørgsmaal om Dækningen af nogen Underbalance af Moderlandets Finantser, men derimod kun om et større eller mindre Tilskud fra Kolonierne til de sælles Statsnødenheder, som fastsættes af Monarkiets Lovgivningsmagt. Thi kun herved bliver det muligt, idet man definitivt opgiver den, som foran berørt, endnu i Theorien bevarede Betragtningssmaade af Kolonierne som Besiddelser, hvis hele Overskud tilfalder Statskassen, at stille Dernes Finantsforhold uafhængig af Moderlandets og at indrømme Kolonialraadet et afgjørende Votum med Hensyn til disse. Dette er efter Regjeringens Anskuelse det Væsentlige i den Reform, som nu er at foretage”

Sp. 191. „Ministeriet an saa det nødvendigt, naar et holdbart og for den lige Uafhængighed af de respektive Der tilfredsstillende Standpunkt skal opnaas, at gaa ud fra, at medens St. Thomas med St. Jan allerede er istand til at yde et Tilskud til Monarkiets Finantser, maa Forudsætningen for St. Croix være, at ogsaa denne D i Tiden vil kunne blive istand dertil, og at den allerede nu ved egne Midler kan dække den ovennævnte for Tiden paa samme hvilende Underbalance. Efter de paa de vestindiske Der herskende Anskuelser maatte det anses ubensigtsmæssigt at indrette Forholdet saaledes, at den ene D, om end indirekte, afholdt Udgifter for den anden eller fik Del i Indtægter, som naturligt maatte tilhøre den anden. Kolonialraadet havde ogsaa i sammes 5te Session erklæret, at St. Croix

b

lede til det Resultat, at den omhandlede finantzielle Adskillelse bør iværksættes saaledes, at hverken de hidtil bestaaende Regler for Bestemmelsen af Monarkiets Overskud fra de samlede Der, eller Fordelingen af Indtægter og Byder imellem disse derved forandres videre, end hvad Forholdene nødvendigen udkræve, og med tilbørligt Hensyn til at ingen af Derne bliver overbebyrdet paa en Maade, der vilde udsætte dens materielle og øvrige Interesser for at lide derunder.”

Den samme Betragtningssmaade ligger i det Væsentlige til Grund for den Forklaring, jeg under Forhandling med Plantageeierne har givet om Virkningen af en Inkorporation af Den i Moderlandet i finantziel Henseende, „naar saadan skulde iværksættes paa retfærdig og billig Maade, nemlig at Skatterne og Afgifterne paa Den maatte bestemmes saavidt muligt i samme Forhold til Eiendommenes, Produktionens og Indvaanernes Skatteevne, som Skatterne i Moderlandet staa i til Eiendommenes og Indvaanernes Skatteevne herhjemme, og det Beløb af Udgifterne til de under den almindelige Statsjeneste hørende Administrationsgrene, der eventuelt ikke kunde bestrides af Intraderne paa Den, blive at afholde af Moderlandets Finantser, ligesom et eventuelt Overskud maatte tilfalde disse. Den Uimstandighed, at Dens fjerne Belliggenhed fra Moderlandet udkræver en særlig Overadministration og særligt Militær, bør ikke kunne medføre, at den og dens Indvaanere paalægges en uforholdsmæssig Byrde, men det Beløb, som Den ikke er istand til at udrede, bør retfærdigen overtages af Moderlandet, hvis egen Interesse desuden byder ikke at bidrage til Tilbagegang af Dens Produktion ved at lade denne vedblive at bære Byrder udover dens Evne. Den nødvendige Forandring vil imidlertid kunne ske uden nogen ny Inkorporation af Kolonien i finantziel Henseende, eller Ophævelse af den ved Kolonialloven indførte Ordning, da Understøttelsen fra Moderlandets Finantser vil kunne gives ved en for et vist Tidrum bestemt aarlig Sum, hvilket ganske vil stemme med Principet i Koloniallovens § 56*), hvorefter